

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

z 22. decembra 2010*

Vo veci C-393/09,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Nejvyššího správního soudu (Česká republika) zo 16. septembra 2009 a doručený Súdnemu dvoru 5. októbra 2009, ktorý súvisí s konaním:

Bezpečnostní softwarová asociace – Svaz softwarové ochrany

proti

Ministerstvu kultury,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (spravodajca), J. Malenovský a T. von Danwitz,

generálny advokát: Y. Bot,
tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

* Jazyk konania: čeština.

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 2. septembra 2010,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Bezpečnostní softwarová asociace – Svaz softwarové ochrany, v zastúpení: I. Juřena, advokát,

- česká vláda, v zastúpení: M. Smolek a D. Hadroušek, splnomocnení zástupcovia,

- fínska vláda, v zastúpení: J. Heliskoski, splnomocnený zástupca,

- Európska komisia, v zastúpení: H. Krämer a P. Ondrůšek, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 14. októbra 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 ods. 2 smernice Rady 91/250/EHS zo 14. mája 1991 o právnej ochrane počítačových programov (Ú. v. ES L 122, s. 42; Mim. vyd. 17/01, s. 114) a článku 3 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/01, s. 230).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, v ktorom Bezpečnostní softwarová asociace – Svaz softwarové ochrany (ďalej len „BSA“) žaluje Ministerstvo kultury a ktorého predmetom bolo zamietnutie tohto ministerstva udeliť BSA oprávnenie na výkon kolektívnej správy majetkových autorských práv k počítačovým programom.

Právny rámec

Medzinárodné právo

- 3 Podľa článku 10 ods. 1 Dohody o obchodných aspektoch práv duševného vlastníctva, ktorá tvorí prílohu 1C Dohody o založení Svetovej obchodnej organizácie, podpísaná 15. apríla 1994 v Marakeši a ktorá bola schválená rozhodnutím Rady 94/800/

ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80; ďalej len „dohoda TRIPS“):

„Počítačové programy, či už v zdrojovom alebo v strojovom kóde, budú chránené ako literárne diela podľa Bernského dohovoru [(revidovaný v Paríži 24. júla 1971) v znení zmien z 28. septembra 1979 (ďalej len ‚Bernský dohovor‘)].“

Právna úprava Únie

Smernica 91/250

- 4 Odôvodnenia č.7, 10 a 11 smernice 91/250 majú toto znenie:

„keďže na účely tejto smernice pojem ‚počítačový program‘ zahŕňa programy v akejkoľvek forme vrátane tých, ktoré sú včlenené do technického vybavenia počítača (hardvéru); tento pojem zahŕňa aj prípravnú koncepcijnú prácu vedúcu k vyvinutiu počítačového programu za podmienky, že na základe jej povahy bude možné v neskoršom štádiu vytvoriť počítačový program;

...

keďže funkcia počítačového programu je komunikovať a pracovať spolu s ostatnými prvkami počítačového systému a s jeho používateľmi; na tento účel sa vyžaduje logické a prípadne fyzické prepojenie a interakcia potrebná na plné fungovanie programu (softvéru) a technického vybavenia (hardvéru) s iným programom a technickým vybavením a s používateľmi;

keďže časti programu, ktorých účelom je také prepojenie a interakcia medzi prvkami programu (softvéru) a technického vybavenia (hardvéru) sa všeobecne nazývajú ‚rozhranie‘ (interfaces)“.

5 Článok 1 smernice 91/250 stanovuje:

„1. V súlade s ustanoveniami tejto smernice členské štáty chránia počítačové programy podľa autorského práva ako literárne diela v zmysle Bernskej dohody o ochrane literárnych a umeleckých diel. Na účely tejto smernice zahŕňa pojem ‚počítačové programy‘ aj ich prípravný koncepčný materiál.

2. Ochrana podľa tejto smernice sa vzťahuje na vyjadrenia počítačového programu v akejkoľvek forme. Myšlienky a princípy, na ktorých je založený ktorýkoľvek prvok počítačového programu, vrátane tých, ktoré sú podkladom ich rozhrania, nie sú podľa tejto smernice chránené autorským právom.

3. Počítačový program je chránený, ak je pôvodný v tom zmysle, že je autorovým vlastným duševným výtvorom. Žiadne iné kritériá na určenie možnej ochrany sa nepoužívajú.“

Smernica 2001/29

6 Odôvodnenia č. 9 a 10 smernice 2001/29 uvádzajú:

„Akákoľvek harmonizácia autorských práv a s nimi súvisiacich práv musí byť založená na vysokej úrovni ochrany, pretože tieto práva sú podstatou pre duševnú tvorbu. Ich ochrana pomáha zaistiť udržiavanie a rozvoj tvorivosti v záujme autorov, interpretov, producentov, spotrebiteľov, kultúry, priemyslu a verejnosti ako celku. Duševné vlastníctvo sa preto považuje za integrálnu súčasť vlastníctva.

Ak majú autori alebo výkonní umelci pokračovať vo svojej tvorivej a umeleckej práci, musia za používanie svojej práce dostávať primeranú odmenu, rovnako ako producenti, aby boli schopní financovať túto prácu. Investície potrebné na výrobu produktov, ako sú zvukové záznamy, filmy alebo multimediálne produkty a služby, ako sú služby ,na požiadanie‘ sú značné. Primeraná právna ochrana práv duševného vlastníctva je nevyhnutná na zaručenie dostupnosti takejto odmeny a na zaistenie uspokojivej návratnosti týchto investícií.“

7 Odôvodnenia č. 20 a 23 smernice 2001/29 spresňujú:

„Táto smernica je založená na princípoch a pravidlách, ktoré už boli ustanovené smernicami platnými v tejto oblasti v súčasnosti, najmä [smernicou 91/250/EHS] a tieto princípy a pravidlá ďalej rozvíja a posúva ich do kontextu informačnej spoločnosti. Ustanovenia tejto smernice platia bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia [uvedenej smernice], pokiaľ nie je v tejto smernici upravené inak.

...

Táto smernica ďalej harmonizuje práva autorov na verejný prenos. Pod týmto právom sa v širokom zmysle slova chápe každý verejný prenos pre verejnosť, ktorá nie je prítomná na mieste, kde tento prenos vzniká. Toto právo zahŕňa všetky transmisie a retransmisie diel smerom k verejnosti drôtovými alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane vysielania. Toto právo nezahŕňa žiadne iné činnosti.“

8 Článok 1 smernice 2001/29 stanovuje:

„1. Táto smernica sa týka právnej ochrany autorských práv a s nimi súvisiacich práv v rámci vnútorného trhu s osobitným dôrazom na informačnú spoločnosť.

2. S výnimkou prípadov uvedených v článku 11 sa táto smernica nezaoberá a žiadnym spôsobom neovplyvňuje existujúce ustanovenia spoločenstva súvisiace s:

a) právnou ochranou počítačových programov;

...“

9 Podľa článku 2 písm. a) smernice 2001/29:

„Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame dočasné alebo trvalé rozmnožovanie akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, v celku alebo v časti:

a) pre autorov k ich dielam“.

10 Článok 3 ods. 1 smernice 2001/29 stanovuje:

„Členské štáty poskytnú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos ich diel, či po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane sprístupňovania ich diel verejnosti takým spôsobom, aby verejnosť k nim mala prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí.“

Vnútroštátna právna úprava

- 11 Smernica 91/250 bola prebratá do českého právneho poriadku zákonom č. 121/2000 o autorskom práve, o právach súvisiacich s autorským právom a o zmene niektorých zákonov (zákon č. 121/2000 o právu autorskom, o právach souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů) zo 7. apríla 2000 (ďalej len „zákon o autorskom práve“).
- 12 Podľa § 2 ods. 1 tohto zákona predmetom autorského práva je akékoľvek literárne a iné umelecké dielo, ktoré je výsledkom tvorivej činnosti autora a je vyjadrené v akejkoľvek objektívne vnímateľnej podobe vrátane elektronickej podoby, trvalo alebo dočasne, bez ohľadu na jeho rozsah, účel alebo význam.
- 13 Ustanovenie § 2 ods. 2 uvedeného zákona stanovuje, že za dielo sa považuje aj počítačový program, ak je pôvodný v tom zmysle, že je autorovým vlastným duševným výtvorom.

14 Podľa článku 65 uvedeného zákona:

„1. Počítačový program, bez ohľadu na formu jeho vyjadrenia, vrátane prípravných koncepcných materiálov je chránený ako literárne dielo.

2. Myšlienky a princípy, na ktorých je založený akýkoľvek prvok počítačového programu, vrátane tých, ktoré sú základom jeho prepojenia s iným programom, nie sú podľa uvedeného zákona chránené.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

15 Dňa 9. apríla 2001 BSA ako občianske združenie predložilo Ministerstvu kultúry žiadosť o udelenie oprávnenia na výkon kolektívnej správy majetkových autorských práv k počítačovým programom podľa § 98 autorského zákona. BSA vymedzilo rozsah týchto práv v liste z 12. júna 2001.

16 Táto žiadosť ako aj rozklad podaný proti tomuto rozhodnutiu boli zamietnuté. BSA podalo proti týmto rozhodnutiam žalobu na Vrchní soud v Prahe.

17 Potom ako Nejvyšší správní soud, ktorému bola vec postúpená zrušil tieto dve zamietavé rozhodnutia Ministerstvo kultúry 14. apríla 2004 vydalo nové rozhodnutie, ktorým opätovne zamietlo žiadosť BSA. BSA podalo proti tomuto rozhodnutiu rozklad na Ministerstvo kultúry, ktoré zrušilo toto zamietavé rozhodnutie.

- 18 Dňa 27. januára 2005 Ministerstvo kultury vydalo nové rozhodnutie, ktorým znova zamietlo žiadosť BSA z dôvodu, že autorský zákon chráni len strojový a zdrojový kód počítačového programu, a v žiadnom prípade výsledok zobrazenia počítačového programu na obrazovke počítača, pričom na grafické užívateľské rozhranie sa uplatňuje len ochrana proti nekalej súťaži. Ďalej uviedlo, že kolektívna správa počítačových programov je síce teoreticky možná, ale povinná kolektívna správa v podstate neprípadá do úvahy a dobrovoľná kolektívna správa je neúčelná.
- 19 BSA podalo proti tomuto rozhodnutiu rozklad, ktorý Ministerstvo kultury zamietlo rozhodnutím zo 6. júna 2005. Po zamietnutí tohto rozkladu BSA podalo proti uvedenému rozhodnutiu žalobu na Městský soud v Prahe. BSA v žalobe tvrdilo, že definícia počítačového programu zakotvená v § 2 ods. 2 autorského zákona sa vzťahuje aj na grafické užívateľské rozhranie. Podľa jeho názoru je počítačový program vnímateľný v zdrojovom alebo strojovom kóde a tiež v spôsobe komunikácie (komunikačné rozhranie).
- 20 Keďže Městský soud v Prahe žalobu zamietol BSA podalo kasačnú sťažnosť na Nejvyšší správní soud. BSA sa domnieva, že k použitiu počítačového programu dochádza vtedy, keď sa znázorní na obrazovke užívateľa a preto sa na také používanie vzťahuje autorsko-právna ochrana.
- 21 Nejvyšší správní soud rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky týkajúce sa výkladu ustanovení smerníc 91/250 a 2001/29:

„1. „Má sa článok 1 ods. 2 smernice [91/250] vykladať tak, že na účely autorsko právnej ochrany počítačového programu ako autorského diela sa podľa tejto smernice,

vyjadrením počítačového programu v akejkoľvek forme²² rozumie tiež grafické užívateľské rozhranie počítačového programu alebo jeho časť?

2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, predstavuje televízne vysielanie, ktorým sa verejnosti umožňuje zmyslové vnímanie grafického užívateľského rozhrania počítačového programu alebo jeho časti, ale bez možnosti tento program aktívne ovládať, verejný prenos autorského diela alebo jeho časti v zmysle článku 3 ods. 1 smernice [2001/29]?”

O právomoci Súdneho dvora

²² Z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že k vzniku skutkových okolností vo veci samej došlo pred pristúpením Českej republiky k Európskej únii. Prvé rozhodnutie Ministerstva kultúry bolo vydané 20. júla 2001.

²³ Po viacnásobných opravných prostriedkoch podaných BSA Ministerstvo kultúry vydalo nové rozhodnutie 27. januára 2005, ktorým opätovne zamietlo jeho žiadosť. Vzhľadom na to, že toto nové rozhodnutie BSA neúspešne napadlo na Ministerstvu kultúry, podalo na vnútroštátny súd žalobu na jeho zrušenie.

- 24 Treba poukázať jednak na to, že napadnuté rozhodnutie vo veci samej bolo vydané po pristúpení Českej republiky k Únii a že upravuje situáciu do budúcnosti, a nie do minulosti, a jednak na to, že vnútroštátny sudca položil Súdnemu dvoru otázku týkajúcu sa právnej úpravy Únie uplatniteľnej vo veci samej (pozri rozsudok zo 14. júna 2007, Telefónica O2 Czech Republic, C-64/06, Zb. s. I-4887, bod 21).
- 25 Pokiaľ sa prejudiciálne otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor rozhoduje bez toho, aby sa v zásade musel zaoberať okolnosťami, ktoré viedli vnútroštátne súdy k položeniu otázok a za ktorých zamýšľajú uplatniť ustanovenia práva Únie, o ktorých výklad požiadali (pozri rozsudky z 5. decembra 1996, Reisdorf, C-85/95, Zb. s. I-6257, bod 15, a Telefónica O2 Czech Republic, už citovaný, bod 22).
- 26 Inak by to bolo len v prípade, ak buď ustanovenie práva Únie, o ktorého výklad bol Súdny dvor požiadaný, nemožno uplatniť na okolnosti vo veci samej, ktoré nastali pred pristúpením nového členského štátu k Únii, alebo je zjavné, že uvedené ustanovenie nemožno uplatniť (rozsudok Telefónica O2 Czech Republic, už citovaný, bod 23).
- 27 V tomto prípade však to tak nie je. Súdny dvor je teda príslušný na výklad smerníc uvádzaných vnútroštátnym súdom a je namieste odpovedať na ním položené otázky.

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 28 Prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či grafické užívateľské rozhranie počítačového programu je vyjadrením tohto počítačového programu v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 91/250 a či sa naň vzťahuje autorsko-právna ochrana počítačového programu, ktorá vyplýva z tejto smernice.
- 29 Smernica 91/250 nedefinuje pojem „vyjadrenie počítačového programu v akejkoľvek forme“.
- 30 Za týchto podmienok treba tento pojem definovať s ohľadom na výrazy, kontext ustanovení článku 1 ods. 2 smernice 91/250, v ktorých sa nachádzajú, ako aj s ohľadom na ciele celej tejto smernice a medzinárodné právo (pozri analogicky rozsudok zo 16. júla 2009, Infopaq International, C-5/08, Zb. s. I-6569, bod 32).
- 31 Podľa článku 1 ods. 1 smernice 91/250 počítačové programy sú chránené autorským právom ako literárne diela v zmysle Bernského dohovoru. Druhý odsek tohto článku rozširuje túto ochranu na počítačový program vyjadrený v akejkoľvek forme.

- 32 Prvá veta odôvodnenia č. 7 smernice 91/250 uvádza, že na účely tejto smernice pojem „počítačový program“ zahŕňa programy v akejkoľvek forme vrátane tých, ktoré sú včlenené do technického vybavenia počítača (hardvéru).
- 33 V tejto súvislosti treba uviesť článok 10 ods. 1 dohody TRIPS, ktorý stanovuje, že počítačové programy, či už v zdrojovom alebo v strojovom kóde, budú chránené ako literárne diela podľa Bernského dohovoru.
- 34 Z uvedeného vyplýva, že zdrojový a strojový kód počítačového programu sú vyjadrením počítačového programu a preto si zasluhujú autorsko-právnu ochranu k počítačovým programom podľa článku 1 ods. 2 smernice 91/250.
- 35 Predmetom ochrany tejto smernice je počítačový program vyjadrený v akejkoľvek forme, ktorá umožňuje jeho rozmnoženie v rôznych počítačových kódach akými sú zdrojový a strojový kód
- 36 Je potrebné tiež zdôrazniť, že podľa druhej vety odôvodnenia č. 7 smernice 91/250 pojem „počítačový program“ zahŕňa aj prípravné koncepčné práce vedúce k vyvinutiu počítačového programu za podmienky, že na základe ich povahy bude možné v neskoršom štádiu vytvoriť počítačový program.
- 37 Predmetom ochrany smernice 91/250 sú formy vyjadrenia počítačového programu ale aj prípravné koncepčné práce vedúce k rozmnoženiu alebo neskoršiemu vytvoreniu takého programu.

- 38 Ako uvádza generálny advokát v bode 61 svojich návrhov každá forma vyjadrenia počítačového programu musí byť chránená od okamihu, keď by jej rozmnoženie spôsobilo rozmnoženie samotného počítačového programu a umožnilo by tak počítaču plniť svoju funkciu.
- 39 Podľa odôvodnení č. 10 a 11 smernice 91/250 rozhrania sú časti programu, ktorých účelom je také prepojenie a interakcia všetkých prvkov programu (softvéru) a technického vybavenia (hardvéru) s iným programom a technickým vybavením a s používateľmi, ktoré umožňujú plné fungovanie programu a technického vybavenia.
- 40 Konkrétne, grafické užívateľské rozhranie je interakčným rozhraním, ktoré umožňuje komunikáciu medzi počítačovým programom a užívateľom.
- 41 Za týchto podmienok grafické užívateľské rozhranie nedovoľuje rozmnožovať tento počítačový program, ale predstavuje len jeho prvok, prostredníctvom ktorého užívateľ využíva funkcie uvedeného programu.
- 42 Z uvedeného vyplýva, že toto rozhranie nepredstavuje formu vyjadrenia počítačového programu v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 91/250 a preto sa naň nemôže vzťahovať osobitná autorsko-právna ochrana k počítačovým programom podľa tejto smernice.
- 43 Hoci vnútroštátny súd svoju otázku obmedzil na výklad článku 1 ods. 2 smernice 91/250, táto okolnosť nebráni Súdnemu dvoru podať vnútroštátnemu súdu všetky aspekty výkladu práva Únie, ktoré môžu byť užitočné pre rozhodnutie v prejednávanej veci, bez ohľadu na to, či ich vnútroštátny súd uviedol alebo neuviedol v znení

svojej otázky (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. apríla 2007, Alevizos, C-392/05, Zb. s. I-3505, bod 64 a citovanú judikatúru).

- 44 V tejto súvislosti je potrebné overiť, či sa na grafické užívateľské rozhranie počítačového programu môže vzťahovať všeobecná úprava autorsko-právnej ochranu podľa smernice 2001/29.
- 45 Súdny dvor rozhodol, že autorské právo smernice 2001/29 sa môže uplatniť len na dielo, ktoré je pôvodné v tom zmysle, že je autorovým vlastným duševným výtvorom [pozri v tomto zmysle k článku 2 písm. a) smernice 2001/29, rozsudok Infopaq International, už citovaný, body 33 až 37].
- 46 Preto grafické užívateľské rozhranie ako dielo môže požívať autorsko-právnu ochranu, pokiaľ je autorovým vlastným duševným výtvorom.
- 47 Bude úlohou vnútroštátneho súdu overiť, či v prejednávanom spore ide o tento prípad.
- 48 Vnútroštátny súd musí pri posúdení zohľadniť najmä osobitnú konfiguráciu alebo umiestnenie všetkých zložiek, ktoré sú súčasťou grafického užívateľského rozhrania, aby mohol určiť, ktoré z týchto zložiek spĺňajú kritérium pôvodnosti. V tejto súvislosti uvedené kritérium nebudú spĺňať tie zložky grafického užívateľského rozhrania, ktoré sa vyznačujú len svojou technickou funkciou.

- 49 Ako uviedol generálny advokát v bodoch 75 a 76 svojich návrhov, pokiaľ je vyjadrenie týchto zložiek dané ich technickou funkciou, ktorú uvedené prvky plnia, kritérium pôvodnosti nie je splnené, keďže jednotlivé spôsoby realizácie danej myšlienky sú natoľko obmedzené, že myšlienka a jej vyjadrenie splývajú.
- 50 V takej situácii zložky grafického užívateľského rozhrania neumožňujú autorovi vyjadriť svoju tvorivosť originálnym spôsobom a dospieť k výsledku, ktorý predstavuje autorov vlastný duševný výtvor.
- 51 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy je potrebné na prvú otázku odpovedať tak, že grafické užívateľské rozhranie nepredstavuje formu vyjadrenia počítačového programu v zmysle článku 1 ods. 2 smernice 91/250 a nemôže sa naň vzťahovať autorsko-právna ochrana k počítačovým programom podľa tejto smernice. Napriek tomu na také rozhranie sa ako na dielo môže vzťahovať autorsko-právna ochrana podľa smernice 2001/29, pokiaľ predstavuje autorov vlastný duševný výtvor.

O druhej otázke

- 52 Druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či je televízne vysielanie grafického užívateľského rozhrania verejným prenosom autorského diela v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29.
- 53 Podľa tohto článku členské štáty poskytnú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať akýkoľvek verejný prenos ich diel, či po drôte alebo bezdrôtovými prostriedkami vrátane sprístupňovania ich diel verejnosti takým spôsobom, aby verejnosť k nim mala prístup z miesta a v čase, ktoré si sama zvolí.

- 54 Z odôvodnenia č. 23 smernice 2001/29 vyplýva, že pojem „verejný prenos“ je potrebné chápať v jeho širšom zmysle. Takýto výklad sa zdá byť okrem toho nevyhnutný na dosiahnutie hlavného cieľa uvedenej smernice, ktorým je, ako vyplýva z jej odôvodnenia č. 9 a č. 10, zavedenie vysokej úrovne ochrany, okrem iného, autorov, ktorá im umožní získať zodpovedajúcu odmenu za používanie ich diel, najmä v súvislosti s ich verejným prenosom (rozsudok zo 7. decembra 2006, SGAE, C-306/05, Zb. s. I-11519, bod 36).
- 55 Z uvedeného vyplýva, že televízne vysielanie diela je v zásade verejným prenosom, pričom autor diela má výlučné právo udeliť naň súhlas alebo ho zakázať.
- 56 Okrem toho z bodu 46 tohto rozsudku vyplýva, že grafické užívateľské rozhranie môže predstavovať autorov vlastný duševný výtvor.
- 57 Napriek tomu, pokiaľ sa v rámci televízneho vysielania nejakej relácie zobrazí grafické užívateľské rozhranie, televízni diváci sledujú prenos tohto grafického užívateľského rozhrania len pasívne, bez možnosti zásahu. Nemôžu použiť funkciu uvedeného rozhrania, ktorá umožňuje interakciu medzi počítačovým programom a užívateľom. Keďže prostredníctvom televízneho vysielania nie je grafické užívateľské rozhranie sprístupnené verejnosti spôsobom, ktorý by jej umožňoval prístup k základnému charakteristickému prvku rozhrania, t. j. k interakcii s užívateľom, k verejnému prenosu grafického užívateľského rozhrania v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29 nedochádza.
- 58 Preto treba na druhú položenú otázku odpovedať tak, že televízne vysielanie grafického užívateľského rozhrania nepredstavuje verejný prenos autorského diela v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29.

O trovách

- 59 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

- 1. Grafické užívateľské rozhranie nepredstavuje formu vyjadrenia počítačového programu v zmysle článku 1 ods. 2 smernice Rady 91/250 zo 14. mája 1991 o právnej ochrane počítačových programov a nemôže sa naň vzťahovať autorsko-právna ochrana k počítačovým programom podľa tejto smernice. Napriek tomu na také rozhranie sa ako na dielo môže vzťahovať autorsko-právna ochrana podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, pokiaľ toto rozhranie predstavuje autorov vlastný duševný výtvor.**
- 2. Televízne vysielanie grafického užívateľského rozhrania nepredstavuje verejný prenos autorského diela v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 2001/29.**

Podpisy